

# REVISTA ORĂȘTIEI

## ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.  
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.  
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate  
nu se primesc.  
Abonamentele se plătesc înainte.

## Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

## INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară  
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.  
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt  
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic  
în Orăştie (Szászváros).

## „Si noi ca dînsul“...

Voci mai tinerești, mai îmbărbătate, încep de câteva săptămâni să răsune peste plaiurile românești prin rostul ziarelor noastre naționale. Ele cer, dela Arad, dela Sibiu, Brașov, Blaj, Timișoara, «acțiune!», strângere de rînduri, pornirea unei lucrări eroice, avântate, întru apărarea scumpei noastre națiuni, atacate acum cu mai multă înverșunare ca doar' ori-când altă-dată, de dușmanii ei de moarte.

După intristătoarele priveliști, la care am fost osândiți să fim martori și, cu inimile strînse, să le vedem desfășurându-se naintea ochilor noștri un an și mai bine, fără a le putea împedea, par'că ni-s'ar fi fost discordat deodată toate puterile, — atât de bine ne vine să auzim aceste legitime strigări chemătoare, signale de adunare, minătoare înainte!

Punem mai jos sub ochii cetitorilor o mică poezie, pe care o aflăm într'un volumaș abia de curînd ieșit de sub tipar, al unui tîner poet, *Artur Stavri*. Ea pare anume scrisă pentru noi Români subjugăți, răsfrîngînd în povestea unui isvor, dosit de stînci și arbori, istoria sfortărilor unui popor viu, ce se sbuciumă a eși și el la larg, la libertate, la lumină!... Eată cum o desvoaltă și la ce sîrșit o duce aceasta poetul:

*Din brazii deși crescuți pe stînci  
Ca umbre negre, — un isvor  
Străbate greu păduri adânci  
Întunecat de umbra lor.*

*Demult spre lacuri verzi își cată  
Un drum pe unde se coboare,  
Ca să-și pătrundă apa toată  
De cer, de aer și de soare...*

*Dar' câte valuri de isvor  
Se risipesc!... Și el pe drum  
Isbit de stînci, la un pripor  
S'a mprăștiat ca nor de fum...*

*Dar' picăturile s'adună  
In vădurele, jos sub stîncă —  
Și uite-l ear' pornit să-și spună  
Povestea lui mai dulce încă!*

*Să duc de-avalma 'n văi cu dînsul  
Răsfrînte 'n fața apei sure  
Priveliști, stînci și brazi, și plînsul  
Nelămurit dela pădure.*

*Așa 'ncărcat de munți, aleargă  
Mai viu, mai repede, mai mare —  
Și tot ajunge 'n valea largă  
La cer nemărginit, la soare!...*

Și drept titlu al acestei poezii, cu luminos înțeles, pune cuvintele:

„Și noi ca dînsul!“

Isvorul e plin de vieață și de mult își caută drum să străbată la aer, la soare, dar' umbrele negre, stîncile și arborii sîlbateci, îl dosesc, îl întunecă: cui nu-i vine îndată aminte, că întocmai și isvorul cu apă curată al poporului român demult se sbuciumă a eși la lărgămint, la libertate, de printre

stîncile negre ale nedreptății, ce îl dosesc și întunecă de veacuri?

Și „câte valuri de isvor se risipesc“... Și câte valuri de luptători se mistue în focul luptei, cad, se destramă, se sting, trebuind să se ridice altele, noue, înmulțite poate, pe urma lor.

Uneori întregul vad este isbit de câte o pedecă ce-i întrece toate puterile.

Micul isvor din poveste în cursul seu grăbit, s'a isbit de-o stîncă și «la un pripor s'a mprăștiat ca nor de fum»... Voinicul torent isvorit și crescut așa de frumos din sinul poporului nostru nisuitor după libertate, încât se prefăcuse în riu temut — deja, s'a isbit par'că și el pe neașteptate de o stîncă fatală, cărei să nu-i dăm deocamdată nume, și a avut întocmai duioasa soartă a isvoarășului: spumegînd și mugind dureros, s'a mprăștiat ca nor de fum...

Dar' ce-a făcut isvoarășul în urma neașteptatei sale sfărîmări? S'a prefăcut oare acum fiecare strop mic al lui în fum și s'a înălțat în văzduh, și a perit astfel urma isvoarășului din trupul căruia o părticică și el era? Nu! Ci „picăturile s'adună în vădurele jos, sub stîncă, și uite-l ear' pornit, să-și spună povestea lui mai dulce încă!“...

La punctul acesta sîntem noi. Am suferit o lovitură a nenorocului. Chemați sîntem acum de însăși firea noastră și de dorul de-a ajunge la mai bine, ca să ne reculegem, se ne adunăm repede ear' în vădurele, și vădurelele împreunându-le să formăm vaduri mari, și apele vadurilor contopindu-le, să pornim earăși înainte torent mai puternic, mai mugitor, care să spele în drumul seu tot ce e rău, tot ce e pedecă cu necădere, spre ținta noastră sfîntă, spunîndu-ne încă și mai dulce, și mai tare, și mai sus, dreapta și trista noastră poveste!

Isvoarășului i-au aruncat stîncile și arborii destule sfărîmături și crengi în cale, dar' el nu se dă ostenelei, ci „așa încărcat de munți, aleargă mai viu, mai repede, mai mare. **Și tot ajunge în valea largă la cer nemărginit, la soare!**“...

Cine ar fi slabul de inimă care să îndrăznească să spună, că nu tot așa ajunge-vom și noi, la doritul cer nemărginit al libertății, în valea largă a egalității, la caldă soare al dreptății, — numai propria vrednicie în cumpenă să ni-o punem, și osteneală să nu cunoaștem!

Da, trebuie să ajungem! Dar' spre acest scop de lipsă e, ca acum când earăși glasuri mai voinice, mai tinerești se aud chemându-ne la înrolare sub mîndrul steag național, cu toții în mișcare să ne punem, inimile să ni-le înălțăm și mîna de ajutor noi între noi și toți laolaltă luptătorilor să dăm!

Mișcarea trebuie să se pornească, muncă încordată și hotărîtă în toate privințele să se înceapă, și ea să isvoarăscă din toate adîncurile mării mulțimi de Români, cu putere elementară!

Prier.

## UN APEL

„Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei“ în o adunare a comitetului seu, ținută la 27 Dec. 1896, a hotărît între altele să adreseze un apel către băncile românești și către Români mai cu prindere și cu dare de mîna, ca să contribuie la mărirea fondului ei, pentru a putea întreprinde mai multe lucruri frumoase, ducătoare la scopul seu.

Intre altele face prin apel cunoscut, că „Reuniunea“ a fost, în vara anului trecut, recercată de o însemnată firmă (prăvălie) din Viena, să-i mijlocească cîștigarea de lucruri de mîna de-ale țerancelor noastre din aste părți, pe cari firma le va vinde apoi ca lucruri de podoabe, și asigurînd Reuniunea, că aceste lucruri ar deveni în scurt foarte căutate în Viena, pentru dragălașa lor înfățișare.

Acesta ar fi un lucru de mare folos. Deodată cu lucrurile de mîna femești ar străbate în cercuri tot mai largi și numele de Român, și anume însoțit de o vorbă bună pe care ar aduce-o cu sine frumseța lucrurilor de mîna a țerancei române.

„Reuniunea“ are de gînd să se și pună pe muncă în privința aceasta, să adune de prin comune lucruri frumoase, plătindu-le, firește, țerancelor lucrătoare, și trimițîndu-le apoi la Viena, la numita firmă.

Reușind, această mișcare va avea o urmare foarte frumoasă nu numai pentru ducerea și lățirea cu simpatie a numelui românesc, ci și pentru-că va da un îndemn mai viu de dezvoltare industriei de casă. Harnica țesătoare și meștera cusitoare, va putea să și cîștige ceva după lucrul mînilor sale, mai mult decît acum poate!

Dar' spre a putea face această porneală, Reuniunea va avea lipsă de un capital mai măricel, și de aceea face apel către băncile românești mai ales, precum și către Români mai cu stare, să-i dea ajutor.

Apelul, subscris de d-na presidentă a Reuniunii, *Elena Hosszu-Longin u. Popp de Băsești* și de secretarul ei dl *Dr. Silviu Moldovan*, a fost trimis săptămîna trecută în multe părți.

Cei-ce au primit apeluri, vor împlini o românească datorință, dîndu-i ascultare, și făcînd ce le e cu putință în folosul Reuniunii.

## Portul românesc.

— Cîteva cuvinte despre schimonosirea lui în părțile Zarandului. —

(i. o.) Multe bune și frumoase avem în firea noastră noi Români, prin cari ne deosebim tare de alte popoare. Avem o limbă dintre cele mai plăcute, avem minunate datine și credințe de Crăciun, de Anul-Nou, de Paști ș. a., avem cîntece populare, ca nici un alt popor, colinde, povești, ziceri înțelepte, o adevărată comoară, de care se interesează și străinii și avem mai ales un port țerănesc la femei, cu care bucuros se împodobesc și crăieșe.

La acestea trebuie să ținem, ca la lucruri sfinte, căci ele hotărîesc felul nostru ca popor, prin ele ne păstrăm legătura cu moșii și stramoșii noștri și cu întreg trecutul neamului nostru.

După limba și datinile noastre s'a încredințat lumea, că sîntem din viața

mare a poporului roman, stăpînitorul de odinioară al lumii și ca atari ține seamă de noi.

În șirul lung de optsprezece sute de ani, de când sîntem pe aceste plaiuri, multe valuri de popoare dușmănoase s'au isbit de noi. Ni-au răpit liniștea și averea, dar' limba și obiceiurile nu.

Valurile s'au risipit, noi am rămas.

Oare să ne temem astăzi, când domina dreptății s'a întins peste lume, când învățăturile lui Christos au pătruns mai mult ca ori-cînd inimile și mințile oamenilor?

Nici decum, numai noi să fim oameni și să nu lăsăm ca slăbiciunile să iee loc în sufletele noastre.

Și tocmai aci sînt unele arături, cari în vremea mai nouă au început să ne îngrijască.

Vrem să vorbim despre portul românesc.

În firea Românului a fost și mai e încă și azi acea parte bună, de a lua în bătae de joc și a urî pe fratele seu, care umblă după port dela oraș, care folosește vorbe dela țîrg, ori din cătanie.

În inima sa curată el simte, că acela vrea să se înstrăineze de neamul seu, deci îl desprețuește.

Cu toate acestea, cu durere vedem, că prin atingerea deasă cu străinii, oamenii noștri se obișnuiesc și ei unii, la — schimbarea portului! Defaimă cît defaimă pe cei-ce îl schimbă, dar' la urmă li-se prefăce în boală, de care nici cei-ce o recunosc nu scapă.

Un venerabil țeran, ce ține mult la portul vechiu, se uita într'o zi lung la o mireasă înfoțonată cu atâtea rochii, primuri fel de fel, și la mire, îngropat în cisme și laibăr vînet. Clătina bătrînel din cap și zise:

«Cînd m'am însurat eu și moșul d-tale, fie iertat, nu era așa nepoate!»

— Și de bună-seama era mai bine atunci, decît cu atâtea împenături, scump plătite și fără folos, îi răspunsei eu, privindu-l întrebător.

— Da, era mai bine, dar' așa-i lumea, se schimbă, ci-că tîntiează.

Și nu sînt mai mult ca 8—10 ani de cînd în cele mai multe comune din părțile zarandene, cele mai neatînse de străinism, era un port frumos curat românesc.

Prin comunele din giurul Băiței femeile purtau poale albe, șorță (cârpă) de pînză, frumos lucrată, opreg negru (cătrință), învelitoare de giolgiu (salie), ori altă năframă, cojoc desfăcut și fără mînci, și iarna țundră neagră, proporționat făcută.

Bărbații opinci, cioareci, cămeșă scoasă, lucrată frumos cu laibăr scurt de lână și țundră neagră (nu prea lungă).

Pe Criș în sus femeile aveau un port, ce aduce cu cel de pe la Buciumani.

Astăzi «s'a schimbat și se schimbă mereu lumea», vorba bătrînelului.

La femei, mai ales la cele tinere, nu mai vezi simplul dar' potrivit opreg, nici țundra, ori cojocul. În loc de aceste își isbește neplăcut privirea o clăie de rochii, un laibăr vînet larg și nepotri-

vit trupului, o povară de mărgelă «spăr-gurii» pe un guler de cămașă lat, lip-sit de florile frumoase, ce le cosia fe-meia harnică de odinioară.

A început să se lățească credința deșartă, că aceea e mai de frunte, care pune rochii mai multe și mai pistrițe, care are cărpa și chischineul (năframă pe cap) mai scump.

La bărbați vezi numai laibere vi-nete și negre și în loc de cămașă ro-mânească, cusută cu flori frumoase de arniciu nu vezi decât cămeși cu guler înalt și cu «pături», imitațiuni și adese cămeși de tîrg.

Toate aceste schimbări și altele, ce nu le putem înșira de astă-dată, nu pot decât să ne facă multe griji și să ne întristeze.

De ce? Vom arăta-o în numărul viitor.

(Va urma).

## Apelație-Protest.

(Urmare și fine).

Tot dl inspector, acest pretins campion al culturii, s'a scăpat să zică că poporul nostru este setos de cultură. Mulțumim dlui inspector pentru această meritată laudă adusă mult huliului nostru popor. Și asigurăm pe dl inspector, că acest popor ar fi în stare să facă uimitoare progrese în cultură, dacă 'i-ar fi mai accesibilă, dându-i-se în haina limbii materne. Greșește enorm dl inspector, când din setea de cultură a poporului nostru deduce necesitatea școalelor cu limbă de pro-punere maghiară!

Acestea ne sînt motivele politice naționale și pedagogice, pentru care nu putem primi nici în principiu să luăm împrumuturi pe seama școalelor de stat.

Dar' sînt și motive administrative și economice, cari vorbesc contra hotărîrii ataca-te.

Și sîntem convinși, că dacă această ape-lată a noastră va avea rezultatul dorit, acesta va face bucurie și multor membri maghiari ai acestei congregațiuni, cari însă n'au curagiu civic să-și ridice vocea, ca nu cumva să se „compromită” luptând alături cu mem-brii români, deși interese generale sînt în joc.

Atîta degenerare, putrezire și stricăciune a produs infectul și turbatul șovinism de rassă!

Este greșit în principiu, ca un comitat să vină statului într'ajutor; dar' este și o mărșavă insultă la adresa acestui comitat românesc a-i cere mână de ajutor la maghiarizare!

Institutede de stat sînt a se susține și ajutora pe calea budgetului.

Cum vine deci ministrul să ceară dela noi și prin noi împrumuturi pe seama școalelor de stat?

Ori n'a avut până acum cunoștință despre starea proastă a acestor școale și pen-tru aceea nu s'a putut îngriji de dinsele pe cale legală?

Atunci ori d-sa, ori organul d-sale din acest comitat, domnul inspector școlar, ori poate chiar ambii, sînt culpabili de negligien-rea datorințelor sale oficioase, — chiar din al lor punct de vedere.

Că domnul inspector la tot cazul se simte vinovat, să vede și din zelul cu care a apărât cererea ministrului de culte și instruc-țiune publică.

Dar' comitatul nu este chemat să scape pe nimenia de blam, dacă îl merită.

Ear' dacă ministrul a avut cunoștință despre starea școalelor de aici, dar' nu 'i-a succes a lua în budget suma necesară, atunci acest pas al d-sale este pur și simplu o în-cușurare a legii, la care noi nu putem să-i tindem mână de ajutor.

Apoi dacă nu a putut lua în budget suma reclamată, cum va putea îngriji plățirea ratelor? Unde sînt garanțiile, că ratele le va putea trece în lege?

Este drept, că încă nu cunoaștem modalitățile, cum ar fi să se asigure plățirea la timp a ratelor din partea statului.

Dar' ori-cum s'ar tîrgui domni ministru și vicecomite, tîrgul făcut în cele din urmă numai pe noi comitatul ne va lega, căci dacă domnul ministru Wlassics într'o bună dimi-neată se va pomeni, că numai e ministrul de culte și instrucțiune publică, urmașul seu nu va fi obligat a lua asupra-și angajamentele înaintașului seu, dacă acelea nu sînt trecute în lege; ear' dacă ratele se pot asigura prin lege, atunci trebuie să se poată asigura și ob-ținea și suma întreagă.

Ori până acolo am fi ajuns după anul millenar, ca statul să nu mai dispună de o sumă de 180.000 fl. și să aibă lipsă de chi-zeși, ca să se poată obținea un astfel de împrumut?

De altcun domnul ministru de culte și instrucțiune publică nu e în clar, ce se poate face pe calea legii, ce nu; și hazardează lu-cruri ce n'au basă în lege, cum se vede chiar și din hotărîrea atacată.

După-cum se vede stăm slab de tot cu garanțiile, că ratele în cele din urmă nu vor rămănea în cărca comitatului nostru.

Dar' noi și până acum, mulțumită ex-celentei capacități financiare a conducătorilor comitatului nostru, sîntem binișor cufundați în datorii!

Deja fără împrumutul din chestiune sîntem îngreunați cu mai 700.000 florini datori-ori!

Sumă colosală pentru un comitat sărac ca al nostru, care amenință chiar și știrbirea capabilități contribuabililor de a-și plăti chiar și darea de stat.

Apoi nici cu demnitatea comitatului nu se unește, ca primul seu oficial să facă pe samsarul, și pe lângă neglijența agendelor sale normate prin lege și în detrimentul bune-i administrațiuni, să se pună a trafica cu institutele de credit pentru scopuri străine de comitat.

Pentru acestea chiar și în sinul comi-siunii permanente și încă din partea unor membri maghiari s'au exprimat basate temeri și s'au ridicat voci serioase contra acestei deo-chiate încercări a ministrului de culte și in-strucțiune publică, dar' a triumfat dorul de merite patriotice și calificarea spre pozițiuni mai înalte.

Deși de astă-dată numai în principiu s'a votat împrumutul, totuși, intrucât nu se va ni-mici acest conclud, sîntem ca și obligați deja să-l contragem la timpul seu, deși cel puțin acuma, nu avem deplină siguranță, că oare în cele din urmă nu noi vom avea să-l plătim; — este deci vorba de o îngreunare a comi-tatului, totuși onorata congregațiune, în pripa și excesu-i de zel vrednic de o cauză mai bună, a uitat să aplice legea și regulamen-tul, care pretind, ca astfel de conclud să se aducă numai cu votare nominală.

Și dl fisc comitatens, chemat să supra-vegheze și controleze, ca să nu se comită neregularități în activitatea comitatului n'a observat nici de astădată această greșală ca-pitală, votând și dinsul simplaminte prin scu-lare pentru propunerea comisiei perma-nente.

Concludul atacat, nu știm: cu intențiune ori din neînțelegere, zice, că subscribul mem-bru al congregațiunii Dr. Aurel Muntean ar fi făcut contrapropunerea, ca să fie rugat dl ministru de culte și i. p. să introducă în unele școale limba română.

Ear' membrul Francisc Hosszu Longin ar fi făcut altă propunere, ca să deneghe îm-plinirea cererii ministrului.

Asta ar vrea să presinte lucrul așa, ca și cum între membri români ai acestei con-gregațiuni ar fi disensiuni principiale.

Dar' nu este așa.

Noi toți am fost și sîntem contra încu-viintării împrumutului; și membrul Dr. Aurel Muntean, a făcut numai pentru cazul primirii propunerii comisiei permanente un simplu amendament ori, mai bine zis, o întregire ca să se ceară ministrului respectarea legilor în vigoare.

Caracteristic este și vrednic de remarcă, că dl vicecomite, cel mai aprig spriginitor al contragerei împrumutului, s'a încumetat să zică, că nu e competentă congregațiunea, să discute, ce limbă să se tolosească în școalele de stat.

Bun. Dar' cu asta însuși a afirmat, că nici la ajutorarea acestor școale nu avem să contribuim nici într'un chip.

Oare just și echitabil ar fi ca nici chiar în schimbul spriginului nostru direct să nu putem avea cuvînt privitor la aceste școli?!

Dar' abstrăgînd dela toate aceste, rătă-cește colosal dl vicecomite, când contestă congregațiunii dreptul de a discuta o chestie sau alta.

Această afirmațiune scăpată într'un moment de închipuire, că ar fi deja comite-suprem, și nu simplaminte alesul acestei congregațiuni ale cărei drepturi vrea să le restrîngă și știrbească, este greșită de tot, de oare-ce congregațiunile comitatense pot să desbată tot ce poate forma obiect de discuțiune și în dietă.

Și să nu avem noi dreptul să cerem unui ministru respectarea legilor în vigoare, când alte congregațiuni s'au încumetat să ceară chiar nesocotirea și abrogarea acelorasi legi?

O logică, ce pasere rară mai ești!

*Onorată congregațiune!*

Pe basa acestor motive, și anume: pentru-că chestia ajutorării școalelor de stat nu privește pe comitat; pentru-că aceste școli nu au scop cul-tural, și adevărul lor scop, maghiarisarea în ultima analiză este chiar immoral; pentru-că e o insultă necualificabilă a cere dela un comitat românesc mână de ajuto-r în favorul maghiarisării; pentru-că nu sînt garanții, că împru-mutul nu va rămănea în sarcina îngreunatului nostru comitat sărac, prin ce se periclitează chiar și capacitatea de a plăti dările statului; pentru-că concludul s'a luat cu descon-siderarea legii și a regulamentului și în fine pentru-că procedura ministrului de culte și instrucțiune publică este neexplicabilă și suspectă de tot:

am făcut subscrișii, în numele nostru și al soților nostri de principiu, această apelată.

Din acestea dl ministru de interne se va putea convinge pe deplin, că concludul atacat, după lege și chiar în interesul comita-tului trebuie nimic.

Cu respect cuvenit:

*Francisc Hosszu Longin, Vasile Dămian, Dr. Aurel Muntean, Dr. Alexandru L. Hosszu, Dr. Salviu Moldovan, Dr. Gavrilă Suciu, Aurel Popoviciu-Barcianu, Alexandru Moldo-van sen., Laurian Bercianu, Petru Belei, Ioan Lazaroi, Ioan Șerban.*

## Pe aiurea și pe la noi.

— Impresii de călătorie. —

(Urmare).

(In Viena). Dela Brünn plecai la Viena.

Pe tren a trebuit să tac mai mult, deoa-re-ce se vorbea numai limba moravă, boemă și polonă. Nemțește foarte rar și și atunci într'un dialect pe care nu-l înțelegeam, adevă în dialectul vinez.

Am făcut cunoștință cu niște Poloni ce veniau dela Lemberg la universitatea din Viena. Vorbiau rău nemțește.

La gara din Viena, după-ce pentru o taxă de 30 cr. ne-a primit în seamă geaman-tanele, ne-au dat cele de lipsă să ne spălăm și curățim, — cu ajutorul unei mape am por-nit prin Viena.

La universitate ne-am despărțit de Poloni.

Eu după mapă am urmat drumul și am cercetat pe vîrul meu Aurel Nemeș, apotecar în Viena. E căsătorit cu o vieneză, pe care a învățat-o românește, și și pe băiatul cel mai mare!

Am cercetat muzeul zoologic din Viena, în care am stat 4 ore. Când am eșit eram obosit nu de multul umblat prin marele mu-zeu, ci de impresiunea obositoare ce a fă-

Și-apoi nevasta nu știe nimic, nu mi-a zis nici odată nimic!

Și ea e o fire nobilă, nu e în stare să mă facă așa de nenorocit!

Dar ciudat lucru. Pălăria mi-e foarte mare și miroase de asemeni a tutun.

Cum se potrivesc toate astea?..

*St. Basarabeanu.*

## FEL DE FEL

Doi domni, fuseseră odată buni pretini dar' pentru o fată decare la amîndoi le plă-cea, s'a stricat pretenia. Unul a luat'o de nevastă.

Odată, după vremuri, să întâlnească într'un birt. Să pun, îndușmăniți la două mese ve-cine, dar' unul cu spatele cătră celalalt. În capul lor să petrece următorul schimb de gânduri:

A: Ce fericit aș fi eu acum, dacă el nu mi-ar fi răpit'o, ci aș fi luat'o eu de nevastă!

B: Ce fericit aș fi eu acum, dacă el ar fi cucerit'o și ar fi luat'o de nevastă!.

\*

Cerșitorul caraghios. Un cerșitor, refuzat cu asprime de o doamnă vestită pentru zgârcenia ei, îi zice acesteia:

— Ce bine era, dacă ai fi fost în locul Evei!

— De ce?

— Pentru că, zgârcită cum ești, ai fi mân-cat singură mărul oprit, și lui Adam nu i-a fi dat nici o mușcătură.

— Ei, și...?

— Și astfel ai fi scutit omenirea de pă-catul strămoșesc...

## FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

### Cântec.

*Pe-aici sînt văi, pe-aici sînt dealuri,  
Și ape mari cu repezi valuri  
Ce cântă 'n veci cu mii de guri —  
Pe-aici sînt case și păduri.  
Pe fermul riului mai este  
O fată mândră ca 'n poveste...*

*Când ochii nu'i închid o clipă  
Să stîng priveliștile 'n pripă;  
Nu ved nici rîu, nu ved nici cer,  
In întunec toate pier, —  
Dar' fata îmi rămăne 'n gând  
Și-i ved aievea chipul blînd...*

(„P. V.”)

*N. G. Nicolescu.*

## Un pescar pasionat.

(Din carnetul unui om însurat).

(Urmare și fine).

M'am pomenit, cum zic, pe malul lacului. Aci vîzui pe un bătrîn înalt, se vede părin-tele Polinei.

— Cănel! Îmi zise (însă pe nemțește) — 'mi-ai spurcat casa! Ai să pomeniști cât ai trăi cum se face curte la fete!

Și n'nt'adevăr că pomenesc! Ce eute-mism! Dar asta n'am zis-o bătrînului; de ce era să spulber frumoasa reputație de care se bucura fata în ochii părintești.

După-ce rostii acestea, m'a deslegat și 'mi-a pus o frînghie de gât.

— Știi să înoți, cănel? (Tot pe nemțește).

— Nu știu, 'i-am răspuns.

— Ai noroc, căci altfel te spânzuram cu picioarele în jos

— Aruncă-te în apă! Îmi porunci.

Cu ce aș fi putut să-l conving sau să-l înmou pe bătrînul cerber, că mă muiasem eu singur mai dihai ca o piftie? În sfîrșit i-am dîrdăit ca suprem argument:

— Păi nu... nu... știu... a-a-a 'nota!.

— Aruncă-te, cănel! și-'mi dă un picior. Adecă vorba vine, că un elefant n'ar fi putut da mai tare.

Am vîzut eu la alegiri cum se dau picioare, am dat și am primit, așa că am experiență în această materie, dar' așa picior nu se dă unui om bine crescut, fie el chiar sfîșietorul unei pretinse cinsti.

Trebuie să fii străin ca să dai asemenea lovituri, căci un Român nu e 'n stare.

Am sburat ca o bombă, în apă! Simțiam că mă cufund.

Beusem o groază de apă, că să fi fost vin, mă duceam pe copcă, dar' frînghia se întinse, și eu mă pomenii spre mal. M'au scos, m'au ținut cu capul în jos, și după-ce 'mi-am venit în fire, m'a legat din nou și din nou m'a aruncat, și așa... de patru-ori! Nu mai eram om când m'a scos.

— Acum, zice, iscălește iute hîrtioara asta, căci ai desonorat familia și neamul!

A fost cinstit neamul, căci polița era nu-mai de o mie de lei. Neamțul e tot Neamț, Românul îmi lua zece mii.

M'am îmbrăcat cu chiu cu vai, jurându-mă pe toți sfinții, că nu mă mai apuc mai mult de aventuri.

Acasă — ușile incuiate! Bat, bat, — ni-mic! Strig, țip, — nimeni!

În sfîrșit, fata din casă, cam zăpăcită, îmi deschide.

Intru în casă — găsesc pe nevasta în brațele lui... Morfeu.

Curios lucru! Nici odată n'a dormit așa somn. Bijbăi, găsesc chibriturile. Trag unul, se stinge — trag altul, se stinge. Ce dracu? Trag al patrulea și aprind lumina, ved că fereastra e deschisă.

Asta nu-'mi place, căci dracu știe cine-ți intră în odă. Te pui cu somnul?

Dau să pui lumina pe masă, și zăresc o pălărie de pae.

O iau, o 'nvîrtesc, o sucesc.

Un fior îmi dă prin inimă!

Scol nevasta.

— A cui e pălăria?

— Cum a cui? A ta.

— A mea? N'am avut nici odată pălărie de pae!

— Cum n'ai avut? Dar nu-ți aduci aminte când le-am cumpărat împreună în Aprilie. Dar prost mai ești, Petrică!

— Faci cruce nevastă? Când?..

— Ești beat, Petre? Culcă-te,

Ea se întoarse ofensată spre perete, bolborosind între dinți ceva despre nefericire soarte fără milă, amărăciune conjugală, brutalitate bărbătească, și alte drăcovenii mu-erești.

*Iunie 18*

Toată noaptea n'am dormit, mă durea gâtul de afurisita de frînghie, mă durea pieptul de bănuiala grozavă ce creștea ca un șivoi năprasnic. Când am cumpărat eu ghe-rocul și pălăria? Dar de ce nu? Câte lucruri faci și pe urmă nu ți-le mai aduci aminte!

cut-o asupra mea mulțimea de animale adunate în el și edificiul ca obiect de artă.

În ziua următoare am cercetat al doilea muzeu cu plante minerale și anticități. Aci văzui amestis din Porcurea, aur dela Certes, Toplița, Băița, Roșia, Ofenbaia etc.

Privind aceste muzee, admiră pe D-zeu, admiră natura, admiră Austria.

Cuarta în Viena am avut la »Grand Hotel National« cu 90 cr. pe zi și noapte!

Curățenia apoi atât pe stradă cât și în edificii este de admirat!

Seara pe stradă lumină ca ziua, alba și plăcută lumină electrică.

Mergând pe Taborstrasse, cetesc pe o ușă de sticlă: »Aici se vorbește românește«. Intrai în lăuntru. O fată vindea paraple și parisoale ce zicea că le aduce dela fabrica lor din București.

(Familii de Negri). Am cercetat grădina animalică din Prater. Aci m'am interesat în deosebi de modul de vieță al Negrilor.

Sunt împărțiți în mai multe familii și fiecare familie are câte un bordeu, unde doarme. În familie erau mulți membri bărbați, femei și copii, în pieile goale, cei mari încinși peste mijloc cu niște sdrênțe. Bărbații cu părul scurt creț, ear' la femei ceva mai lung și împletit în mai multe chici, cari toate stau ridicate și încărligate în sus. Fetelor cât sunt de mici, cu părul numai de 2 degete, îl împletește, unele în despărțiminte regulate, altele neregulate. Fetele îndată-ce se ridică puțin au copii. Copiii 'și-i spală cu săpun, apoi îi ung cu un fel de ulei. Cei mari încă se ungeau cu ulei pe tot trupul.

Pentru facerea mâncărilor aveau șopruri. Sub acelea la focul liber ferbeau într'o căldare cartofi, apoi îi curățau și atâta îi pisau într'un vas de lemn, până se făceau ca cea mai frământată mămăligă.

Până se făcea aceasta, în altă căldare se ferbea carnea. Aceasta era plămâni, maiu, oase și carnea cea mai rea, neagră de jumătate. Peste ea se băga paprică și sare și se făcea un fel de furtură roșie.

Fiind toate gata, se așezau jos în jurul mâncării, de o lătura numai bărbații, de alta copiii și mai târziu, după-ce erau gata aceștia femeile, dar' numai cei-ce aparțineau unei familii. Lingură ori furculiță nu folosiau, ci cu mâinile. Bărbații făceau unele lucruri foarte migăloase, de cusut ori argintarie.

Era și o familie de Mongol. Acesta erau îmbrăcați, pielea brună; se țineau mai »chivilisiți«, mai ambițioși ca Negrii.

(Grădina împărătească din Schönbrunn).

Urcând pe un tramvai, am mers să ved grădina imperială din Schönbrunn. Într'o oră am ajuns acolo. Frumseța grădinei acesteia nu se poate spune. Căările spațioase regulate în toate părțile și curate. Copacii înalți pe marginea cărărilor sunt rețezați ca perețele până în vîrf. Altora le sunt rețezate numai ramurile cari se întălesc așa că cărarea ce merge pe sub ei înfățișează un fel de tunel cu bolta verde. La mijlocul grădinei fântâni săritoare și table mari cu flori. De o parte în această grădină se află grădina animalică cu multe fiere sălbatice. Aci mă desfătai în concertul a 4 lei mari, cari începură deodată a urla. Foarte multe soiuri de paseri de apă și de uscat am văzut aci. Cu deosebire în casa paserilor am aflat o colecțiune colosală de paseri cântătoare, cari cântau de se crezi că ești în Maiu în pădure.

Aci e și marea grădină botanică cu fel și fel de arbori, și pavilionul de sticlă cu care se cultivă plante din țeri îndepărtate.

În acel pavilion nu mă săturam a privi multe și deosebitele plante și arbori din țeri tropice. Aci văzui înalții palmi cari se întrec cu brazii de pe la noi, numai cât aceia nu au ramuri, decât la vîrf frunze mari și crestate. Am văzut *Musa de paradis* cu frunze lungi și late de poți acoperi omul cu ele de-alungul; *Cibothium* cu rădăcinile în aer și numai vîrfurile în pământ; *Bambusa* tot cu inele ca trestia, maslinul, piperul, pomul bambacului foarte înalt, niirsina, pomul pânei ș. a.

(Va urma).

Alexandru Vlad,

învățător.

## Din Bucovina.

De curând s'a deschis dieta provincială a țerișoarei odată românești, făcând parte din trupul Moldovei, Bucovina.

Dr. Iancu Zotta fusese deputat în această dietă și dela închiderea ei până acum la re-deschidere, a răposat.

Di deputat Lupul, acum la deschiderea dietei, a ținut să facă pomenire de perdutul frate. El a rostit următoarele cuvinte în limba română, limba dulce a sa și a răposatului:

»Stimaților domni! Implinesc o datorie sfântă, amintind despre un bărbat, pe care cruda moarte l'a răpit din mijlocul nostru. Iubitul și neuitatul amic, colegul nostru Dr. Iancu Zotta și-a dat la 19 Martie anul trecut nobilul seu suflet în mâinile Creatorului. (Toți deputații s'au ridicat în picioare, în semn de dolie). O inimă nobilă, un caracter drept, ferm și deschis, Bucovinean adevărat, Român cu inimă și suflet, așa a fost Iancu Zotta. Timp de 20 de ani a jertfit vieța sa intereselor publice ale țerii și ale poporului. Țeara și poporul erau pentru el două stele conducătoare, la cari neîncetat toată a sa gândire, inima și sufletul seu erau îndreptate. Țeara și poporul, noi toți îi vom păstra totdeauna eternă memorie în inimile noastre. Vă rog a împuternici pe presidiu, ca manifestarea aceasta să fie însemnată în darea de seamă a ședinței de astăzi«.

Așa este în Austria, provincii mici, își au dietele lor, și fiecare poate vorbi în dietă în limba mamei sale, ba și în dieta obștească din Viena, și bine e, și merg treburile țerii. În fericita noastră Ungarie însă, ar ieși cu capul spart din dietă cel-ce ar cuteza a zice o vorbă în altă limbă decât cea arpadină!

## NOUTĂȚI

**II. Sa Dr. Demetriu Radu.** »Unirea« din Blaj aduce știrea, că noul episcop al Lugojului, II. Sa Dr. Demetriu Radu, a sosit la Blaj în săptămâna aceasta, venind dela București. La gară a fost întâmpinat de un mare număr de cunoscuți și stimatori. Consacrarea Sa se va face pe sfintele sărbători ale Paștilor.

**Învățători definitivi.** Clericul absolut Ioan Toma, a fost ales și întărit învățător-dirigent la școala din Herman, protopresbiteratul Brașovului. — Dl *Sabin Safta* este ales învățător la școala din Romos, tractul protopresbiterat al Orăștiei.

**Junimea română din Sibiu** aranjiază o Convenire socială în dans Mercuri, la 10 Febr. n. în sala »Casinei internaționale« din Sibiu.

**Nouă bancă românească.** »Sălăgeana« este numele unei noue bănci, ce se va înființa în Jibău, în Sălăgiu, cu un capital de 50.000 fl.

**Bal.** Joi, în 11 Febr. st. n. a. c. se va aranja în sala hotelului »Univers« din Blaj un »bal filantropic« în folosul »fondului pentru ajutorarea studenților săraci« în cas de morb.

**Logodnă.** Dl *Daniil Ambruș*, din Băița și D-șoara *Valeria Avram*, din Deva fidanțați.

**Bal în Hunedoara.** »Societatea cismașilor din Hunedoara« întărită de guvern este o instituțiune de înmormântare întemeiată de mulți ani cu scop de binefacere și de ajutor împrumutat.

De un șir lung de ani s'a pus această societate la folosința publicului din Hunedoara, dând-și mereu silința a răspunde așteptărilor, și azi se bucură de un bun renume. Capitalul societății, care se urcă la o sumă frumoasă, se manipulează bine, și s'a procurat dintr'însul până acum un *car de înmormântări*, frumos împodobit, și veștmintele funebrele de lipsă. Ar mai lipsi însă pe lângă cele 6 sfeșnice, cari le are deja societatea, altele șese, ear' spre a nu se spesa din capitalul comun, conducerea societății a aflat de bine, a arangia pentru procurarea acestor sfeșnice o petrecere, sperând că onoratul public hunedorean, având în vedere nobilul scop al acestei societăți, va veni și de astă-dată și va da acestei instituțiuni binemeritate, ajutorul cuvenit.

**Moarte.** Dr. *Ioan Bozocanu*, profesor ordinar definitiv la școala reală gr-or. rom. din Brașov, a răposat în 16 Ian. st. v. a. c., în etate de 50 ani.

Fie-i ținina ușoară!  
— Familia *Mihailu* din Batiz a îndurat o crâncenă lovitură prin moartea fiului lor *Octavian*. Condolențele noastre.

**Petrecere populară.** Ca în fiecare an așa și în eștan, s'a arangiat în Brad cu privilegiul sfinte sărbări a Botezului Domnului, o petrecere populară. Cea din anul acesta a întrecut însă pe toate. Comunele din jur au fost reprezentate în număr foarte frumos. Deasemenea a luat parte inteligința română din Brad în frunte cu vrednicul domn protopop. Cu ocaziunea aceasta au cam dispărut rochiile, și le-au înlocuit frumosul port ro-

mănesc de pe la Buciumani. Venitul material încă a fost destul de frumos. Laudă se cuvine arangiatorilor acestei petreceri.

**Barbir fără briciu.** Un episod comic a avut loc zilele trecute la gara din Metz. Un pasager bogat voia să întrebuițeze cele 35 minute de așteptare, spre a se rade. A trimis degrabă o trăsură după un barbier. În câteva minute a și sosit barbierul și s'a apucat de lucru, cu nădejde într'un frumos onorar. Când fu gata cu săpunitul, băgă mâna în buzunar după briciu, — și briciul ca'n palmă. Căută în ruptul capului, și în sfârșit, află că în graba mare și-a uitat briciul acasă. Pasagerul începuse să injure de necaz, publicul în buzunar în ris. Deodată sună clopotul de plecare; apă nu era la îndemână, și pasagerul, plin de săpun cum era a tulit-o în vagon, ear barbierul a ramas plângând după frumosul onorar.

**Liga Română**, a apărut nrul 3. Are următorul cuprins: Unitatea în acțiune, de \* \* \* Congresul Ligei, de Tol. Momentul național în cultură, de Nerva Codru. »Religiune și știință« de M. Strajanu. Sava Brancovici, de G. Bogdan Duică. Tinerimea universitară rusă, de \* \* \*. Cronică generală. Informațiuni. Prețul unui număr 30 de bani.

**O declarațiune.** Dl *Otto Popovits*, prim-forestier cercual în Hunedoara, ne trimite o scrisoare, prin care declară că nu-i adevărat că d-sa ar fi luat parte la banchetul dat de Ungurii și Jidanii de acolo în seara reprezentației teatrale românești, precum se spusese în nr. 3 al »Revistei«. D-sa declară pe cel-ce a dat această informație de un »calumniator« și zice că cu un astfel de »subiect« nu poate sta de vorbă....

## Treburile orășenești.

În ședința dela 19 Ianuarie 1897 a adunării reprezentanței orașului nostru, membrul de comunitate L. Bercianu a făcut la adresa primarului orașului următoarele întrebări:

Având în vedere, că §-ul 3. al statutului Orăștiei însărcinează reprezentanța comunală și cu aceea, ca să îngrijască ca drepturile locuitorilor să fie deopotrivă păzite, întreb pe dl primar:

1. Că având d-sa cunoștință despre legea de încuțirare a miliției, care pune sarcini deopotrivă pe toți proprietarii de case, pentru-ce nu îngrijeste prin organele sale subalterne, ca încuțirarea miliției în oraș să se facă drept și fără părtinire? și pentru-ce aceia se face cu tot privilegiul, mai numai la locuitorii mărginași (Români) ai orașului?

2. Poartă-se evidență despre încuțirare, ca aceea să se facă drept? Cine și cum se controlează, că de faptă țin-se prescisele legii întru toate și nu se scutește pe nedrept nime de sub purtarea sarcinei? Există evidență despre cei scuțiti de însași legea?

3. Are dl primar cunoștință, că în anul abia trecut, luna Octomvrie, au fost mai multe sute de recruți încuțirați în partea orașului »Zevoi« și »strada Căstăului« și anume câte 10—30 ficiori la un loc, fără-ca acelor proprietari de case să li-se fi plătit nici până azi reutul de cartir din partea orașului? Este dl primar aplicat a dispune ca regula să se facă în această privință?

Răspunsul l'a cerut pentru ședința viitoare a reprezentanței.

## AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Candidatul de îns. (pst!) ... »Janos«. Paul Hervey zice în mișcătoarea sa tragedie »Les Tenaillés« prin rostul plăpândului dar' inteligentului Marcel:

»Pentru mine nașterea, moartea și căsătoria, sânt cele trei mari solemnități ale vieții omenești. Le dau aceeași însemnătate și le privesc cu același spirit. Nimeni nu se poate îngriji de nașterea sa, ear' de murit, murim fără voce, când ne vine rîndul. Sânt de părere că și căsătoria trebuie să se săvîrșască fără să ne ocupăm de dînsa mai mult ca de nașterea noastră, fără să ne pregătim mai mult ca pentru moarte. Aș vrea să se întempe și ea dela sine, în mod fatal, instinctiv, prin acțiunea suverană a naturii. Imi pare că acel »dac« sacramental, ar trebui să iasă din piept pentru-ca a fost pus acolo în mod misterios la nașterea noastră, așa cum a fost pus întâiul gemet și cel din urmă suspin...»

Și pare-mi-se tot el zice undeva, că cel m i mare compliment ce îl face un bărbat iubitor unei ființe iubite, este a-i cere mâna, oferindu-i-o și el pe a sa...»

Și acum mă stric de ris gândindu-mă la tine, care nu 'ți-ai prea spart capul cu fetele, dar' eată deodată »musai« să te însori, — cum o să te iai la colindat și, fără a fi făcut alte complimente pregătitoare, o să începi dintr'odată cu »cel mai mare«!.. Cât de »instinctiv«, »prin acțiunea suverană a naturii«, o să iasă din pieptul tău sacramental — »da«.

Am. II. Sunt departe de »steaua vieții«. Lucirea ei focoasă nu se reflectează până la mine, ceea-ce regret. Ca bun și vrednic »stîlp« al meu însă te încredințez cu consolarea »stelei« — în absența mea, — fără însă de a turbura... apa!

»Bibi! Frumosei... Te-ai supărat? La o »mireasă« una ca asta nu se cuvine. De altfel când ești supărată și mâniașă atunci ești mai frumoasă... așa-i că eară-s

Uricios.

## POSTA REDACȚIEI.

N... Primit. Miliarde de mulțumite. Petrecere bună...

Dlui R. Mulțumim de toate. Poesiile populare adunate de tineri, le vom publica pe rând în oarecari numeri viitori.

Dlui M. C. în N. Dicționar maghiar-român până acum mai bun cunoaștem pe alui *George Barișiu*. Costă numai 1 fl. 50 la »Tipografia« în Sibiu. Altele, tot așa de scumpe, sînt foarte slabe. Noi numai acesta îl recomandăm. Ear germân-român, cel al Dlui Dr. D. P. Bercianu, din Sibiu earăși cel mai bun între câte le avem.

Dlui V. David în *Mogoș-m*. În nrul de față nu s'a putut, în cel viitor de sigur.

Dlor I. Fleșeriu în *Romos* și N. Macrea în *Hunedoara*. Același răspuns.

Pentru redacție responsabil: **Ioachim Muntean.**

## Convocare.

P. T. membrii ai însoțirii de anticipație și credit »*Hondoleana*« din Hondol se invită conform §§-lor 19 și 20 ai statutelor însoțirii la

### Adunarea generală ordinară,

care se va ținea în Hondol Duminecă la 14 Martie st. nou 1897 la 2 ore după amiază în localul însoțirii.

#### OBIECTELE:

1. Raportul direcțiunii despre cursul afacerilor dela deschiderea însoțirii până la finea anului 1896.

2. Bilanțul.

3. Raportul comitetului de supraveghiere asupra bilanțului, a împărțirii venitului curat și darea absolutului.

4. Împărțirea venitului curat: fixarea dividendei pentru anul expirat, a marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și a comitetului de supraveghiere și fixarea remunerațiilor funcționarilor.

5. Alegerea unui membru în direcțiune (§. 32).

6. Alegerea membrilor comitetului de supraveghiere (§. 54).

7. Eventuale propuneri între marginile statutelor.

8. Exmiterea alor 3 membrii pentru verificarea procesului verbal al acestei adunări generale.

În lipsa membrilor receruți — de peste 1/2 din voturile totale — adunarea generală se va ținea în înțelesul §-lui 21 din statute la 23 Martie c. tot la timpul și localul indicat.

Din ședința direcțiunii însoțirii »*Hondoleana*« ținută în Hondol la 31 Ianuarie 1897 n.

177 1—1

Direcțiunea.

628.

1896. șzám.

175 1—1

## Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a maros-illyei kir. járásbíróság 1894. évi 2773. polg. számú végzése következtében L. Hosszu Ferencz dévai ügyvéd által képviselt Laszk Anna és társa zámi lakóskok javára Lukáts Mária és Lukáts Péter ellen 81 firt 73 kr. s jár erejéig 1894. évi október hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefoglalt és 219 firt 89 kr-ra becsült különféle ingóságok és szarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek a maros-illyei kir. jbiróság 7290. 1896. sz. végzése folytán 81 firt 73 kr. tőkerekövetelés, ennek 1892. évi február hó 8. napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 55 firt 10 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Zámon a község előjáró házában leendő eszközésére 1897. évi február hó 15. napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Maros-illyén, 1896. évi december hó 20. napján.

Hegyesy Károly,  
kir. bir. végrehajtó.

## Dr. August Drăghici

medic 163 5—5

ordinează, în Deva, zilnic între orele

2—3 d. a. în casele domnului *Issekutz*

*Gergely*, în piață.

## „ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

## CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului nostru, prin prezenta se invită la  
a XI-a adunare generală ordinară,  
care se va ținea în 11 Martie 1897 st. n. după amiazi la 2 ore în localul institutului  
(Piața-mare Nr. 2), cu următorul

## PROGRAM:

1. Raportul anual al Direcțiunii.
2. Raportul anual al comitetului de supraveghiere.
3. Satorirea bilanțului anual.
4. Împărțirea profitului curat.
5. Fixarea prețului biletelor de prezență pentru anul viitor.
6. Alegerea alor 2 membri în Direcțiune.
7. Eventuale propuneri făcute în temeiul §-lui 28 din statute.
8. Exmiterea alor 2 acționari, pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sînt rugați a-și depune acțiunile la cassa institutului până la 10 Martie 1897.

Orăștie, la 29 Ianuarie 1897.

Direcțiunea.

## CONTUL BILANȚULUI.

ACTIVE:			PASIVE:		
Cassa în numărar . . . . .	13.213	14	Fonduri proprii:		
Efecte publice . . . . .	40.588	—	Capital social:		
Efectele fondului de pensiune . . . . .	10.579	85	3000 acții à fl. 50 . . . . .	150.000 fl. — cr.	
Efectele fondului de zidire . . . . .	11.090	62	Fond de rezervă . . . . .	61.550 « 41 «	
Împrumuturi pe cambii cu giranți . . . . .	448.639	62	Fond de pensiune . . . . .	10.579 « 85 «	
Împrumuturi pe cambii cu acop. hip. . . . .	220.803	50	Fond întru acop. perd. . . . .	7.707 « 87 «	
Împrumuturi pe ipotece . . . . .	173.775	97	Fond de zidire . . . . .	11.090 « 62 «	240.928 75
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți . . . . .	126.468	55	Avansuri dela banca austro-ungară . . . . .	25.400 fl. — cr.	
Împrumuturi pe efecte publice . . . . .	1.098	—	Cambii reescomptate . . . . .	97.130 « — «	
Realități . . . . .	33.142 fl. 53 cr.		Depuneri spre fructificare . . . . .	710.743 « 17 «	
după amortisare . . . . .	142 « 53 «	33.000	Dividende neridicate . . . . .	45 « — «	833.318 17
Mobilier . . . . .	547 « 72 «		Interese anticipate pro 1897 . . . . .		10.651 84
după amortisare . . . . .	54 « 77 «	492	Diverse conturi creditoare . . . . .		2.086 24
Diverse conturi debitoare și interese restante . . . . .	30.861	60	Profit curat . . . . .		23.626 80
	1,110.611	80			1,110.611 80

## CONTUL PROFITULUI ȘI PERDERILOR.

SPESE:			VENITE:		
Interese:			Profit transportat din anul trecut . . . . .	794	59
pentru fondul de rezervă . . . . .	2.344 fl. 94 cr.		Interese:		
« depuneri spre fructificare . . . . .	35.441 « 40 «		dela împr. pe cambii cu giranți . . . . .	39.509 fl. 92 cr.	
« cambii reescomptate . . . . .	11.293 « 38 «	49.079 72	« « pe cambii cu acop. hip. . . . .	18.181 « 60 «	
Spese:			« « pe ipotece . . . . .	15.588 « 62 «	
a) salarii și marce de prezență . . . . .	8.069 fl. 39 cr.		« « pe oblig. cu cavenți . . . . .	12.282 « 48 «	
b) chirie, porto, tipărituri, diverse . . . . .	2.388 « 01 «	10.457 40	« « pe efecte publice . . . . .	91 « 02 «	
Contribuțiuni:			« efecte publice . . . . .	2.188 « 86 «	87.842 50
directă . . . . .	3.812 fl. 87 cr.		Provisiuni . . . . .	16	91
de 10% la int. de dep. și comp. de timb. . . . .	3.673 « 29 «	7.486 16	Chirie . . . . .	2.193	38
Amortisare:					
din realități . . . . .	142 fl. 53 cr.	197 30			
din mobilier . . . . .	54 « 77 «				
Profit curat . . . . .	23.626	80			
	90.847	38		90.847	38

Orăștie, la 31 Decembrie n. 1896.

Ioșif de Orbonaș m. p.,  
membru în direcțiune.Nicolau Vlad m. p.,  
membru în direcțiune.Dr. Ioan Mihu m. p.,  
director executiv.Nicolau Vilt m. p.,  
prim-comptabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Orăștie, la 28 Ianuarie 1897.

176 1—3

## COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Ioan Branga m. p.

Ioan Lazaroiu m. p.

Constantin Baicu m. p.